

[Engell]

Folketinget – som regel begge steder – risikerer vi at miste overblikket og sammenhængen og komme til at bruge meget store beløb på de områder, hvor indsatsen måske er mindre påkrævet.

Det nytter ikke, at penge er et fyord, når vi taler om miljøpolitik, og derfor er vi i den konservative gruppe – ikke overraskende – ganske enige med statsministeren i hans udtalelser for ledet om behovet for en prioriteret planlægning. Det har nemlig også en anden side: at det er vigtigt, at befolkningen og erhvervslivet er klar over, hvad miljøpolitikken koster.

Der kan ikke herske tvivl om, at vi anser de problemer, der er opstået med kemikalieaffald – de gamle synder, som miljøministeren helt rigtigt betegnede det – for særdeles alvorlige, og vi er indstillet på en fortsat intensiv indsats på dette felt. Da vi formoder, at sagen i løbet af efteråret eller vinteren vil komme op igen i form af handlingsoplæg fra ministerens side, vil det efter vores opfattelse være påkrævet, at den prioriterede indsats for oprydning samt forslagene til finansiering ses i nøje sammenhæng med de øvrige miljøopgaver, som melder sig.

Der er som sagt tale om gamle synder. Det, der er vigtigt, er, at vi ikke i fremtiden skaber os nye problemer i lighed med de depotvanskeligheder, vi står med i de kommende år. Efter vores opfattelse er vejen hertil fortsat stramme miljøkrav, bl.a. til rensning, renere teknologi, øget genbrug, men det betyder naturligvis ikke, at vi ikke skal rydde op efter de gamle skader.

Når man ser på de samlede omkostninger, de 6–8 mia. kr., og de andre miljøopgaver, så bør man ikke overse, at der ikke mindst i den nuværende regerings tid og i den nuværende miljøministers embedsperiode fra statens side, fra regeringens side, har måttet afsættes meget betydelige beløb på miljøområdet. Derfor må vi, når der fra oppositionens side – det gjorde den socialdemokratiske ordfører – tales lidt ironisk om regeringens indsats og prioritering på dette felt, sige, at der vel ikke i nogen regerings tid er afsat så store beløb og lavet så omfattende planer som netop i den nuværende regerings periode.

Så er der fremsat et forslag om motiveret dagsorden, og det kan vi i den konservative gruppe tilslutte os. Vi vil stemme for dette forslag, når det kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Nu skal man ikke sige for meget efter sådan et konsensusindlæg fra hr. Engells side, men jeg vil dog godt sige en enkelt ting, når hr. Engell kritiserer den manglende prioritering af de økonomiske midler på området. Der var en overtone eller en undertone i hr. Engells indlæg, der gik på, om indsatsen var for stor som helhed betragtet.

Jeg vil godt minde hr. Engell om, at hans partikollega hr. Ahlmann-Ohlens skrev nogle udmærkede betragtninger i et dagblad her for nylig. Han skrev, at den samlede indsats på miljøområdet slet ikke er så stor, som vi ofte får fortalt at den er.

Alle taler om de 12 mia. kr., som skal investeres i vandmiljøplanen, men det er ikke ret mange penge i forhold til socialudgifterne, sagde han. Jeg kunne sige, at i forhold til f.eks. udgifterne til militæret, som hr. Engell jo kender meget til, er det trods alt begrænsede investeringer på dette område.

Set i lyset af det store behov, der er, synes jeg, at vi må sige, at en prioriteret handlingsplan, der skal omfatte hele området, nødvendigvis ikke må beskære de midler, der bliver afsat til området. Tværtimod er der nærmere behov for, at vi øger de midler, der er afsat til hele miljøområdet. Der er brug for en prioriteret indsats på kemikaliedepotområdet, og der er brug for, at der bliver afsat betragteligt flere midler, end tilfældet er i dag.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg må gøre opmærksom på, at når man bruger citater, skal det nøje fremgå, hvor de begynder, og hvor de ender.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt sige tak til hr. Engell, for nu kommer der åbenbart lidt fut i debatten. Jeg havde såmænd også regnet med, at hr. Engell ville være »His Master's Voice« i denne diskussion.

Jeg vil gerne spørge hr. Engell: Hvornår har vi egentlig haft udgifter på miljøområdet, der ikke er strengt nødvendige? Hr. Engell sagde nemlig, at vi skal passe på, at vi ikke kommer til at bruge meget store beløb på områder, hvor det ikke er strengt påkrævet. Nu vil jeg altså